

РЕШЕНИЕ

№ 1774

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА
КЪНЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разглежда докладваното от МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА КЪНЕВА
Административно наказателно дело № 20241110201209 по описа за 2024 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, вр. чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е въз основа на депозирана жалба от К. Г. С. чрез адв. Н. Г. срещу електронен фиш серия К № 5963800, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. 182 ал. 1 т. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 (шестстотин) лева за нарушение на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш и се иска неговата отмяна. Поддържа се, че не е спазена процедурата по чл. 186, ал. 4 от ЗДвП. Застъпва се тезата, че в електронния фиш не са посочени задължителни реквизити по чл. 189, ал.4 от ЗДвП, а именно ред и срок за обжалване, издател /което пречатства проверката притежава ли служителят, издал електронния фиш компетентност за това/ датата на издаване, а оттук – невъзможност за изчисляване на давностни и преклузивни срокове. Аргументира се разбирането, че издаването на електронен фиш е допустимо единствено при установяване на нарушението със стационарно техническо средство, като процедурата по чл. 189, ал.4 от ЗДвП изключва използването на мобилни такива. Твърди се несъответствие между фактическо и юридическо формулиране на нарушението. Според жалбоподателя е налице нарушение на чл. 8 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., а липсата на посочване на датата на връчване върху самия електронен фиш цели да бъде пропуснат срока за обжалване. Твърди се, че наложеното административно наказание не съответства на тежестта на

извършеното. От съда се иска отмяна на електронния фиш и присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание редовно призованият жалбоподател не се явява, представлява се от адв. Г., надлежно упълномощен, който пледира за отмяна на обжалвания електронен фиш по изложените в жалбата съображения. Акцентира върху липсата на доказателства собственикът на автомобила да е бил уведомен за нарушението, както и върху невъзможността да бъде извършена преценка на срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Претендира разноски, за което представя списък.

Въззиваемата страна - СДВР, редовно призована, не изпраща представител. В постъпили по делото писмени бележки от юрк. А. се аргументира законосъобразността на издадения електронен фиш и се прави искане същият да бъде потвърден. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се възраждам срещу претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение поради прекомерност.

Съдът, след като извърши цялостна преценка на събраните в хода на делото писмени доказателства прие за установено следното от фактическа страна:

На 06.07.2018 г. в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, воден при Български институт по метрология под номер В-46 била вписана видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 със срок на валидност до 13.06.2027 г. На 15.03.2022 г. средство за измерване от типа на горепосочения с фабричен номер MD 1193 преминало последваща периодична проверка за техническа изправност, за което бил съставен протокол от проверка № 06-СГ-ИСИС/15.03.2022 г.

На 16.05.2022 г. в 20:15 часа в гр. София по бул. „*****“ с посока на движение от ***** към бул. „*****“ се движело моторно превозно средство – товарен автомобил марка „*****“, модел „*****“ с рег. № ***** , собственост на „*****“ ЕООД и с вписан ползвател в свидетелството за регистрация К. Г. С., ЕГН *****.

До номер 459 на бул. „*****“ път горепосочената видео-радарна система тип Cordon M2 с фабричен номер MD1193 заснела цитираното моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 99 км./час, при ограничение на скоростта от 50 км/ч., валидно за населено място. За позиционирането на системата за контрол на скоростта бил съставен протокол, съгласно изискванията на чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г./ и било заснето разположението на видеосистемата.

След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство. Била извършена справка за собственост в централна база данни на КАТ по регистрационен номер на автомобила и било установено, че собственикът му е „*****“ ЕООД, а в свидетелството за регистрация бил вписан ползвател К. Г. С., ЕГН *****. Въз основа на горното бил издаден процесният електронен фиш серия К № 5963800, с който на ползвателя на лекия автомобил - К. Г. С. било наложено административно

наказание „глоба” в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 50 км/ч., а установената скорост на движение на автомобила - 96 км/ч., т.е. допуснато било превишение на разрешената скорост 46 км/ч. Електронният фиш бил връчен на жалбоподателя на 24.12.2023 г.

Жалбоподателят К. Г. С. не депозирала декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП и не посочила лицето, което е управлявало гореописания автомобил на процесните дата и час, а на 08.01.2024 г. чрез адв. Г. депозирала жалба срещу електронния фиш.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, а именно: справка за собственост на МПС, извлечение от регистъра на БИМ относно одобрен тип средство за измерване, ведно с протокол за последваща проверка № 06-СГ-ИСИС/15.03.2022 г., протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта на 16.05.2022 г., заповед за одобряване образец на електронен фиш, сертификат за успешно завършен курс на обучение за И. Л., справка „Картон на водача“ на жалбоподателя, както и веществените доказателства - фотоснимки.

Приложените по делото писмени доказателства са обективни, достоверни и по несъмнен и категоричен начин установяват релевантната по делото фактическа обстановка, поради което съдът ги кредитира изцяло.

От представеното по делото извлечение от регистъра на БИМ за одобрен тип средство за измерване и протокол № 06-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. за проверка на средството за измерване се установи, че процесната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 представлява одобрен тип средство за измерване, като конкретното техническо средство, с което е установено нарушението /с фабричен № MD 1193/ е технически изправно, преминало е последваща проверка, като допустимата грешка при отчитане на скоростта при полеви условия е +/- 3 км./час при измерена скорост до 100 км./час и +/- 3% при измерена скорост над 100 км./час.

Видно от вещественото доказателство— фотоснимка, приложена по делото непосредствено след обжалвания електронен фиш се установява, че на процесната дата и място товарен автомобил марка „*****“, модел „*****“ с рег. № ***** се е движил в заснетия участък със скорост над максимално допустимата. На гърба на фотоснимката, представяща заснетото МПС е посочено и мястото, на което е била монтирана системата за видеоконтрол; същото се установява и от представения по делото протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта от 16.05.2022 г., а именно на бул. „*****“ до № 459 с посока на движение на контролираните автомобили от ***** към бул. „*****“

Приложеният по делото протокол за използване на АТСС съответства на утвърдения образец и в същия са надлежно попълнени всички реквизити. В протокола е отразено, че режимът на измерване е стационарен – тоест техническото средство не е било монтирано в движещ се служебен автомобил, а е било позиционирано неподвижно, като същото е било

насочено и е отчитало скоростта на приближаващите се автомобили. Към протокола е представена и фотоснимка, установяваща разположението на видеосистемата на платното за движение. В протокола за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта от 16.05.2022 г. ясно е отразено, че е била съобразявана максимално разрешена скорост на движение от 50 км./час, валидно за населено място, като не е бил наличен пътен знак, въвеждащ различно ограничение от общоважимото. В този смисъл възраженията, изложени в жабата, за неспазване изискванията на чл. 8 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., касаещи разположението на АТСС спрямо пътния знак, с който се въвежда ограничение на максимално разрешената скорост са неотносими.

Видно от приетата справка за собственост към инкриминираната дата автомобилът, с който е било извършено заснетото нарушение е бил собственост на „*****“ ЕООД, като в свидетелството за регистрация е бил вписан и ползвател – жалбоподателят К. Г. С..

Въз основа на установените фактически обстоятелства съдът направи следните изводи от правна страна:

Жалбата изхожда от легитимирано лице, депозирана е в преклузивния срок по чл. 189, ал.8 от ЗДвП /в придружителното писмо от ОПП- СДВР е посочено, че електронният фиш е връчен на 24.12.2023 г., а жалбата е подадена на 08.01.2024 г., съобразявайки обстоятелството, че 07.01.2024 г. е неделя, неприсъствен ден/ и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, в който смисъл се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалвания акт по чл. 58д от ЗАНН т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с наказателно постановление и с електронен фиш, като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване на административни нарушения и налагане на административните наказания. Изрично следва да се подчертае, че с оглед спецификите на електронния фиш към същия не са приложими изискванията на чл. 57 от ЗАНН, а тези по чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП. Съгласно посочената правна норма електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в процесния електронен фиш – мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е максимално разрешената скорост на движение, посоката на движение на автомобила, както и установената скорост, с която се е движило процесното МПС, след отчитане на възможната грешка при измерване с техническото средство. Следва изрично да се подчертае, че извън посочените в чл. 189, ал.4 от ЗДвП реквизити законът не предвижда други задължителни такива. В този смисъл лишени от правно основание са възраженията на жалбоподателя, че в

електронния фиш не са посочени ред и срок за обжалване, издател, дата на издаване – действително тези обстоятелства не са посочени, но липсва законово задължение за това. Отделно от това е очевидно, че жалбоподателят е упражнил правото си да обжалва електронния фиш със срочна жалба, поради което правото му на защита не е нарушено от обстоятелството, че срокът и редът за обжалване не са посочени в електронния фиш /отново следва да се отбележи, че законът не въвежда такова изискване към съдържанието на електронния фиш/.

Несъстоятелно е твърдението, че липсата на „актуална дата, кога е връчен електронния фиш, записана нагледно върху неговата лицева част“ има за цел пропускане на срока за обжалване от страна на наказаното лице. Служителят, връчващ екземпляр от електронния фиш няма как да знае предварително, на която дата ще успее да намери наказаното лице, за да му връчи електронния фиш, за да бъде отразено това във връчения екземпляр, а от друга страна - задължение на наказаното лице е да положи дължимите усилия и да запомни /в случай, че иска да обжалва електронния фиш/ на коя дата е получил екземпляр от него, та дори и сам да отрази върху собствения си екземпляр датата, на която го е получил.

Неоснователен е доводът за незаконосъобразност на електронния фиш поради обстоятелството, че в него не е посочено физическото лице – негов издател, респ. е невъзможно да се провери неговата компетентност. Както вече беше посочено изискването на чл. 57, ал. 1 т. 1 от ЗАНН се прилага към наказателното постановление, но не и към електронния фиш. Разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП не съдържа изискване за посочване на конкретно физическо лице, което е издател на електронния фиш. Именно по тази причина и въпрос за компетентността на издателя на електронния фиш в настоящото производство не може да се поставя. Законът поставя изискване за посочване на териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено и във фиша е отразено, че това е Столичната дирекция на вътрешните работи.

Не може да се сподели и аргументът, че като не е посочена дата на издаване на електронния фиш, то не би могло да бъде преценено спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. На първо място посочените срокове се прилагат единствено и само по отношение на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, но не и към електронния фиш. В мотивите към цитираното в жалбата ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС е посочено, че „Той /електронният фиш – бел. съд/ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но **само по отношение на правното му действие** (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), **не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване**. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и **ред за издаване на АУАН и НП**, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, **са неприложими по отношение на електронния фиш**“ тоест процедурата по съставяне на АУАН и НП /а тя включва и давностния срок, в рамките на който те могат да бъдат законосъобразно съставени/ е неприложима към електронния фиш. По – нататък в мотивите към ТР е посочено, че единствените задължителни реквизити на електронния фиш са тези, посочени в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП, сред които не е датата на издаването му. След като законът не поставя изискване за посочване датата на издаване на електронния фиш, то тогава не би могло да се извърши респ. да се изисква извършване на преценка за

спазване на някакъв срок за издаването му. Невъзможността за извършване на преценка в какъв срок е издаден електронният фиш се дължи не на допуснато съществено процесуално нарушение при издаването му, а на обстоятелството, че такава преценка не се дължи от съда.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал.8 от ЗДвП, административнонаказващият орган е изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото общоважимо ограничение на скоростта от 50 км./час за населено място, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото.

По отношение довода на жалбоподателя, че електронен фиш може да бъде издаден само при установяване на нарушението със стационарно техническо средство или система съдът намира следното:

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с **автоматизирано** техническо средство /без да се конкретизира стационарно или мобилно/, т.е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В процеса по издаването на електронен фиш не участват двете страни, характерни за първата фаза на административно-наказателното производство.

С измененията на ЗДвП, обнародвани в ДВ бр.19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП беше добавен терминът „автоматизирано” техническо средство, а съгласно § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП - „Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) **мобилни** - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес”, тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган.

В мотивите към проекта на закона за изменение и допълнение на ЗДвП се посочва, че една от причините за въведените изменения е именно Тълкувателно решение № 1 от 2014 г. на Върховния административен съд, с което реализирането на административнонаказателната отговорност за нарушения на Закона за движението по пътищата чрез издаване на електронен

фиш при осъществяване на контрол с мобилни системи за контрол било преустановено и това рефлектирало пряко върху дисциплината на водачите. Посочва се, че **използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес**, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство. Същите установяват нарушенията по **аналогичен със стационарните средства** способ. Всички автоматизирани технически средства - мобилни и стационарни, са преминали метрологична проверка съгласно Закона за измерванията, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган - Български институт по метрология, осъществява проверка и на софтуерната програмата, генерираща снимковия материал. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните системи е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система.

В процесния случай нарушението е установено с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2, представляваща одобрен тип средство за измерване, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък /за което е съставен и протокол рег. № 4332p-26277/17.05.2022 г., съобразно изискванията на чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г./ Ето защо съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. В обобщение на изложеното следва да се посочи, че е допустимо издаване на електронен фиш и когато нарушението е установено с мобилно автоматизирано техническо средство или система при условията, посочени по-горе.

От събраните по делото доказателства се установи, че използването за установяване и заснемане на процесното нарушение техническо средство - видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 е одобрен тип средство за измерване, същата е вписана в регистъра на БИМ под номер В-46 със срок на валидност до 13.06.2027 г., като устройство от този тип с фабричен номер MD1193 /с което е установено нарушението/ е преминало последваща проверка на техническата му изправност два месеца преди датата на нарушението, поради което същото към 16.05.2022 г. е било технически изправно и годно да установи и заснеме процесното нарушение.

Видно от представената фотоснимка, приложена непосредствено след обжалвания електронен фиш измерената скорост на движение на автомобила е била 99 км/ч., в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3 км./час. Макар във фиша да е отразено, че е приспаднал толеранс /тоест

възможна грешка при измерването/ от 3% от измерената скорост, на практика жалбоподателят не е ошетен, тъй като и при приспадане на 3% от 99 км./час и 3 км./час от измерената скорост резултатът е един и същ, поради което коректно във фиша е отразено, че установената скорост е 96 км/ч. Именно тази скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава и е отчетено превишение от 46 км./ч., а не от 49 км/час, което обстоятелство се явява в полза на жалбоподателя и именно за това превишение същият е бил санкциониран.

В обобщение от анализа на доказателствените източници се достига до недвусмислен извод, че на посочената в електронния фиш дата, час и място видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 с номер на устройството MD1193 е било заснето управление на процесния автомобил със скорост от 99 км./ч. (преди отчитане на възможна грешка от 3 км./час от засечената скорост и 96 км./час след отчитането ѝ) при ограничение от 50 км./ч., валидно за населено място, с което съдът намира, че от обективна страна е нарушена разпоредбата на чл. 21 ал. 1 ЗДвП. Установеното превишение на максимално разрешената скорост след приспадане на възможната грешка е с 46 км./ч.

Съгласно чл. 188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство /в случая вписаният в свидетелството за регистрация на МПС ползвател/, отговаря за извършеното с него нарушение. Видно от справката за собственост при регистриране на МПС в службите на КАТ в свидетелството за регистрация е вписан ползвател на това МПС, а именно жалбоподателят К. Г. С. тоест още при регистрирането на процесното МПС е било декларирано от неговия собственик, че то ще се ползва от конкретно физическо лице - К. Г. С., поради което възражението, че не е била спазена процедурата по чл. 186, ал.4 от ЗДвП е неоснователно. След като вписаният ползвател не е посочил на кого впоследствие е предоставил заснетото МПС, то именно той носи отговорност и следва да бъде санкциониран за извършеното с него нарушение /това разрешение е възприето и в практиката на АССГ, обективизирана в решение № 7280/24.11.2023 г. по кнахд № 8817/2023 г. по описа на АССГ, XII касационен състав, Решение № 2884/28.04.2022 г. по кнахд № 1468/2022 г. по описа на АССГ, XV касационен състав, Решение № 7292/01.12.2022 г. по кнахд № 8943/2022 г. по описа на АССГ, VIII касационен състав, Решение № 2135/28.03.2019 г. по кнахд № 105/2019 г. по описа на АССГ, XXI касационен състав/. Отговорността на жалбоподателката би била изключена в хипотеза на подадена декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, придружена със СУМПС на лицето, което е управлявало автомобила. В такава хипотеза на лицето, посочено в декларацията се издава електронен фиш, а първоначално издаденият се анулира /чл. 189, ал.6 от ЗДвП/. Жалбоподателката обаче не е посочила на кого е предоставила управлението на лекия автомобил на инкриминираната дата, поради което именно тя като негов ползвател, вписан в свидетелството за регистрация на МПС носи отговорност за извършеното с автомобила нарушение.

Управлението на ППС с превишена скорост е санкционирано с разпоредбата на чл. 182 от ЗДвП, като за конкретното превишение от 46 км./ч. в населено място законодателят в разпоредбата на ал. 1, т. 5 от същия текст е предвидил глоба в размер на 600 лева. Размерът на глобата е фиксиран

такъв, поради което обсъждането на въпроса за нейната справедливост е безпредметно.

Не са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН, доколкото констатираното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид, а отделно от това превишаването на максимално разрешената скорост повишава риска от реализиране на ПТП и от евентуално увреждане на здравето и дори живота на участниците в движението. По изложените съображения съдът намира, че издаденият електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден изцяло.

С оглед изхода на делото и направеното искане в писмените бележки от страна на процесуален представител на въззиваемата страна съдът следва да присъди в полза на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80 лева, съобразявайки фактическата и правна сложност на делото, вида и обема на извършената от процесуалния представител работа.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2 т. 5 от ЗАНН
СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 5963800, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. 182 ал. 1 т. 5 от Закона за движението по пътищата на жалбоподателя К. Г. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 (шестстотин) лева за нарушение на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал.4 от ЗДвП К. Г. С., ЕГН ***** да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред Административен съд - София град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____